

skal derefter udtale mig om, hvorvidt jeg kan give det min Tilslutning eller det modsatte.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker Udvalget for Resultatet af Udvalgsbehandlingen. De Ændringsforslag, der er stillet, er tiltraadt af mig. Jeg anser dem for at være Forbedringer, dels paa de Omraader, hvor de bringer mere Klarhed i Formuleringen af Lovforslagets Bestemmelser, dels for saa vidt der er Tale om den foreslaaede Simplifikation af Opkrævnningen af og Udpantningen for disse Skatter. Det er ofte Smaaabeløb, der her er Tale om, og jeg tror, det vilde være en heldig Foranstaltning, om man kunde simplificere Opkrævnningen. Det vil der være Mulighed for, naar Ændringsforslagene vedtages.

Udenfor Betænkningen har jeg stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at de Bemyndigelser for Finansministeren, som den ærede Ordfører for et Øjeblik siden har gjort Rede for, skal træde i Kraft straks, medens Loven i øvrigt først træder i Kraft efter Forløbet af et nærmere fastsat Tidsrum. Der vil gaa mindst et halvt Aar, inden Loven kan træde i Kraft, saaledes som Ikrafttrædelsesbestemmelsen er formuleret. Men jeg vil gerne have Lov til at forsøge at indføre denne Simplifikation i Opkrævningsmaaden allerede i indeværende Sommer, hvor det er muligt. Derfor har jeg stillet dette Ændringsforslag, som jeg anbefaler. Jeg haaber, det vil kunne vinde Bifald baade hos den ærede Ordfører og Tingets øvrige Medlemmer.

Ordføreren (Maegaard): Som det formentlig fremgik af mine Udtalelser før, har Udvalget ikke som saadant haft Lejlighed til at tage Stilling til det af Finansministeren stillede Ændringsforslag, men jeg kan meddele, at Repræsentanter for de forskellige Partier har givet det deres Tilslutning, og jeg kan — med den Begrundelse, den højtærede Finansminister har givet Ændringsforslaget — ogsaa give det min Tilslutning. Jeg anbefaler det høje Ting at stemme for det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2, § 1, saaledes ændret, Ændringsforslag Nr. 3, § 2, saaledes ændret, Ændringsforslag Nr. 4, § 3, saaledes ændret, og § 4, Ændringsforslag Nr. 5, § 5, saaledes ændret, og § 6, Ændringsforslaget til § 7 udenfor Betænkningen (se ovenfor), og § 7, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 95 af 29. Marts 1924 om Afløsning af flere Statskassen tilflydende Afgifter og samme paahvilende Byrder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 341).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Bramsnæs): I 1913 blev der vedtaget en Lov om Afløsning af visse Afgifter til Staten, navnlig Arvefæsteafgifter, men ifølge Loven var det en frivillig Sag, om man vilde gaa til denne Afløsning eller ej. Der skete da heller ikke nogen synderlig Afløsning, endskønt Afløsningsreglerne i Almindelighed maatte siges at være gunstige, for saa vidt som Omregningen skulde foretages paa Grundlag af Kapitelstaksterne for et Tidsrum af 25 Aar tilbage, saaledes at bl. a. Halvfemsernes lave Kapitelstakstperiode var taget med. I Marts 1924 blev der saa vedtaget en Lov om, at Afløsningen skulde være tvungen, og der blev fastsat en Afløsningstid af 5 Aar. Det har imidlertid vist sig, at det i visse Dele af Landet, hvor disse Arvefæsteafgifter betyder mest, navnlig Frederiksborg og Bornholms Amter, har voldt de paagældnede Arvefæstejdere Vanskeligheder at overholde den Indbetalingsfrist, der var sat, og nærværende Lovforslag gaar derfor ud paa at forlænge Fristen, Aaremaalet for Indbetalingen af Afløsningssummerne, saaledes at Indbetalingen skulde blive lettere overkommelig for de paagældende.

Der er i Lovforslagets § 1 nærmere redegjort for Betalingsterminernes Forøgelse, og det foreslaas yderligere, at medens man hidtil har haft 2 Betalingsterminer om Aaret, skal der fremtidig kun være 1. Herved opnaar de Arvefæstejdere, der har de større Afløsningssummer, en Frist af 13 Aar til Betaling i Stedet for tidligere kun 5, medens de Arvefæstejdere, der har en noget mindre Afgift, vil faa en noget mindre Udvidelse af Betalingsfristen; men over alt sker der en i Forhold til Beløbenes Størrelse nogenlunde ensartet Forlængelse af Betalingsfristen. Jeg har imidlertid ment det naturligt, at der ikke derved blev forvoldt Staten noget